

Î N C H E I E R E

21 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iurie Bejenaru, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Tudor Malai și reprezentantul său, avocatul Valentin Găină,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tudor Malai și reprezentantul său, avocatul Valentin Găină împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016

c o n s t a t ă :

La data de 01 septembrie 2015 Malai Tudor și reprezentantul său, avocatul Valentin Găină au depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea cererii au invocat că, prin ordinul Comitetului de Stat al R.S.S.M. pentru ocrotirea naturii și gospodăriei nr.11-k din 01 noiembrie 1988, a fost angajat în funcție de președinte al Comitetului raional Criuleni pentru protecția naturii și ulterior pînă la 18 iulie 2011, a activat în cadrul subdiviziunilor Ministerului Mediului.

Menționează că, prin ordinul Inspectoratului Ecologic de Stat nr. 485-p din 18 iulie 2011 a fost suspendat din funcția de inspector-șef al Inspecției Ecologice Criuleni, în legătură cu alegerea în funcție de demnitate publică, pînă la expirarea perioadei exercitării mandatului de vicepreședinte al raionului Criuleni, iar la data de 05 iulie 2015, a demisionat din funcția de vicepreședinte al raionului Criuleni în legătură cu expirarea mandatului Consiliului raional Criuleni.

Susține că, la 06 iulie 2015, s-a adresat cu o cerere către șeful Inspectoratului Ecologic de Stat, solicitînd reîncadrarea în funcția publică de conducere de șef al Direcției Inspecției ecologice Criuleni, funcție care se echivalează cu cea deținută anterior – inspector-șef al Inspecției Ecologice Criuleni, începînd cu 06 iulie 2015.

Ulterior, la data de 14 iulie 2015, în mod repetat, a expediat cerere Inspectoratului Ecologic de Stat, solicitînd reîncadrarea în funcția anterior deținută, începînd cu 06 iulie 2015.

Afirmă că, prin ordinul Inspectoratului Ecologic de Stat nr.127-p din 03 august 2015 a fost reîncadrat în funcția publică de conducere al Direcției Inspecției ecologice Criuleni, începînd cu 04 august 2015, cu stabilirea gradului de salarizare 8, treapta de

salarizare IV, fiind informat despre aceasta la 04 august 2015.

Menționează că, prin ordinul Inspectoratului Ecologic de Stat nr.131-p din 04 august 2015 a fost încetat raportul de serviciu în legătură cu împlinirea vârstei necesară obținerii dreptului la pensie pentru limită de vârstă, începând cu 07 august 2015.

Consideră că, la angajarea în funcție urma a-i fi stabilit treapta de salarizare VII, reieșind din prevederile pct. 11 subpct. 4) din Hotărârea Guvernului nr.331 din 28 mai 2012, deoarece a acumulat o vechime în muncă în serviciul public realizată după 27 august 1991, de peste 19 ani și 10 luni.

Susține că, vârsta necesară obținerii dreptului la pensie pentru limita de vârstă (62 de ani) a dobândit-o la data de 28 iunie 2014, iar relațiile de muncă cu Inspectoratul Ecologic de Stat erau suspendate la data respectivă, însă încetarea raporturilor de muncă pentru acest motiv putea fi aplicat numai în cazul în care activa efectiv în funcție, iar angajatorul nu mai era în drept să emită actul administrativ de încetare a raporturilor de muncă.

Evidențiază că, Inspectoratul Ecologic de Stat era obligat să examineze cererea înaintă la data de 06 iulie 2015 și să-l reîncadreze în funcția deținută anterior din data înaintării cererii.

Menționează că, nu puteau fi încetate raporturile de muncă în temeiul împlinirii vârstei necesare obținerii dreptului la pensie pentru limită de vârstă începând cu 07 august 2015, deoarece la data respectivă se afla în concediu medical, fapt confirmat prin certificatul de concediu medical seria 01 nr.2086495, eliberat pentru perioada 04 – 09 august 2015.

Solicită anularea pct.1 al ordinului Inspectoratului Ecologic de Stat nr.127-p din 03 august 2015 în partea ce ține de data reîncadrării reclamantului în funcție cu obligarea emitentului de a-l reîncadra în funcția publică de conducere de șef al Direcției Inspecției ecologice Criuleni începând cu 06 iulie 2015;

- anularea pct.2 din același ordin în partea stabilirii treptei de salarizare IV, cu obligarea emitentului de a-i stabili treapta de salarizare VII, și modificarea cuantumului salariului de funcție de la suma de 4140 de lei la suma de 4680 de lei, reieșind din gradul de salarizare 8, conform prevederilor anexei nr.1 la Legea nr. 48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici;

- anularea ordinului Inspectoratului Ecologic de Stat nr. 131-p din 04 august 2015;

- încasarea despăgubirilor pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă de la Inspectoratul Ecologic de Stat în beneficiul său a unui salariu mediu lunar de șef al Direcției Inspecției ecologice Criuleni, ce constituie suma lunară de 5055 de lei (salariul lunar total calculat constituit din 4680 de lei - salariul de funcție și 375 de lei - sporul pentru gradul de calificare), începând cu 06 iulie 2015 până la 03 august 2015 precum și pentru perioada de la 07 august 2015 până la data pronunțării hotărârii instanței de judecată;

- obligarea Inspectoratului Ecologic de Stat de a recalcula și achita salariul neacordat pentru perioada 04 august 2015 – 07 august 2015, reieșind din salariul de funcție corespunzător gradului de salarizare 8 și treptei de salarizare VII, ce constituie suma de 4680 de lei și a diferenței sumei achitate pentru incapacitatea temporară de muncă;

- încasarea de la Inspectoratul Ecologic de Stat în beneficiul său a sumei în mărime de 5 salarii medii lunare în sumă de 25275 de lei, în calitate de prejudiciu moral;

- încasarea de la Inspectoratul Ecologic de Stat în beneficiul său a compensației suplimentare în corespundere cu prevederile art. 90 alin. (4) din Codul muncii, în locul restabilirii în funcția anterior deținută, în mărime de 23 de salarii medii lunare, în sumă de 116265 de lei, reieșind din salariul mediu lunar de 5055 de lei, ce ar constitui salariul pentru 23 de luni, perioada de la data pronunțării hotărârii instanței de judecată pînă la data de 28 noiembrie 2017 (atingerea vârstei de 65 ani);

- constatarea încetării raporturilor de serviciu prin demisia sa din funcția de șef al Direcției Inspecției ecologice Criuleni în cadrul Inspectoratului Ecologic de Stat, în temeiul art. 65 din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și art. 85 alin. (2) din Codul muncii, din momentul pronunțării hotărârii instanței de judecată, cu obligarea Inspectoratului Ecologic de Stat de a emite actul administrativ respectiv;

- obligarea Inspectoratului Ecologic de Stat să anuleze înscrierile în carnetul de muncă cu nr.25 din 04 august 2015 în partea ce ține de data reîncadrării, substituind-o cu data de 06 iulie 2015, și nr.26 din 07 august 2015 privind anularea ordinului Inspectoratului Ecologic de Stat nr. 131-p din 04 august 2015 cu efectuarea înscrierii de încetare a raporturilor de serviciu prin demisie, din momentul pronunțării hotărârii instanței de judecată;

- obligarea Inspectoratului Ecologic de Stat de a efectua calculul și achitarea definitivă în privința sa, în legătură cu încetarea raporturilor de serviciu și anume: a indemnizației unice în proporție de 15 % din salariul de funcție, determinat conform gradului și treptei de salarizare deținute de 4680 de lei, în mărimea convenită pentru 2 ani compleți de vechime în serviciul public după perioada pentru care a fost achitată indemnizația unică anterioară (28 noiembrie 2009 – 18 iulie 2011 și 06 iulie 2015 - pînă la data pronunțării hotărârii instanței de judecată), în temeiul art. 42 alin. (3) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, a compensației pentru concediul nefolosit cu durata de 19 zile calendaristice, pentru perioada de activitate în anul 2015 (06 iulie 2015 - pînă la data pronunțării hotărârii instanței de judecată), în corespundere cu prevederile art. 43 alin. (3) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, a ajutorului material pentru anul 2015, reieșind din perioada 06 iulie 2015 - pînă la pronunțării hotărârii instanței de judecată, în corespundere cu prevederile art. 165¹ din Codul muncii;

- încasarea de la Inspectoratul Ecologic de Stat în beneficiul său a cheltuielilor de judecată, constituite din cheltuielile de transport în sumă de 1090 de lei și de asistență juridică în sumă de 3000 de lei;

- obligarea Inspectoratului Ecologic de Stat să calculeze și să-i achite la începutul anului 2016 premiul anual egal cu 10 % din salariul anual total, proporțional cu timpul considerat efectiv lucrat în anul 2015 (și anume pentru perioada 06 iulie 2015 - la data pronunțării hotărârii instanței de judecată), în temeiul art. 10 al Legii nr. 48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici;

- dispunerea executării imediate a hotărârii în partea încasării de la Inspectoratul Ecologic de Stat în beneficiul său a unui salariu mediu lunar în sumă de 5055 de lei, în conformitate cu prevederile art. 356 din Codul muncii și art.256 din Codul de procedură civilă, cu eliberarea titlului executoriu respectiv.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 22 decembrie 2015 s-a

respins acțiunea, ca nefondată.

Prima instanță a reținut că, legea nu prevede obligația imediată a autorității publice și termenul exact de efectuare a reîncadrării funcționarului public în funcția deținută anterior, iar Inspectoratul Ecologic de Stat și-a îndeplinit obligația impusă de lege după încetarea motivelor ce au provocat suspendarea raporturilor de muncă, ordinul nr.127-p din 03 august 2015 fiind emis în conformitate cu legea. Prima instanță a conchis că, pct.11 subpct. 4 din Hotărîrea Guvernului privind salarizarea funcționarilor publici nr. 331 din 28 mai 2012 la care face referire reclamantul nu este aplicabil speței.

Prima instanță a mai reținut că, Inspectoratul Ecologic de Stat a fost în imposibilitate de a dispune la momentul împlinirii vârstei necesare obținerii a dreptului la pensie pentru limită de vîrstă pentru Tudor Malai, însă această modalitate a apărut la momentul reîncadrării în serviciul public a reclamantului. Mai mult, concedierea ulterioară a acestuia la data de 07 august 2015 a fost efectuată cu respectarea normelor legale, reieșind din faptul că lui Tudor Malai i s-a adus la cunoștință ordinul nr.131-p din 04 august 2015 la data emiterii acestuia.

Prima instanță a conchis că, ordinele Inspectoratului Ecologic de Stat nr.127-p din 03 august 2015 și nr.131-p din 04 august 2015 au fost emise conform legislației, iar celelalte solicitări fiind condiționate de constatarea legalității ordinelor emise, au fost respinse ca nefondate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016 s-a respins apelul declarat de Tudor Malai și reprezentantul său, avocatul Valentin Găină, s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 decembrie 2015.

La data de 20 mai 2016 Tudor Malai și reprezentantul său, avocatul Valentin Găină, au depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016 solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat motivele de fapt ale pricinii susținînd că, instanțele inferioare au dat o apreciere eronată probelor, au constatat greșit circumstanțele de fapt ale pricinii și au aplicat eronat normele de drept material.

Consideră că, urma a fi reîncadrat în funcție în ziua imediat următoare a expirării termenului de suspendare a raporturilor de serviciu, făcînd referire la prevederile art. 55 alin. (2), art.42 alin.(5) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (în continuare – Legea nr.158/2008), susținînd că, în lipsa unui temei specificat la art.27 din legea sus-menționată și neindicarea în ordinul de angajare a perioadei determinate în care urma să activeze, se prezumă că a fost reîncadrat în serviciu pînă la atingerea vârstei de 65 de ani.

Menționează că, instanțele inferioare au interpretat eronat prevederile art.15 alin.(6) din Legea nr.48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici (în continuare – Legea nr.48/2012) și art.9 alin.(1) și (2¹) din Legea nr.317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale (în continuare – Legea nr.317/2003), reieșind din faptul că acestea se referă în general la persoanele care se vor încadra în funcție publică după punerea în vigoare a prezentei legi, dar nu vizează situația prezentului litigiului, căci raporturile de serviciu cu Tudor Malai nu au fost încetate, dar suspendate, iar pct.11 subpct.4 din Hotărîrea Guvernului nr.331 din 28 mai 2012 privind salarizarea funcționarilor publici (în continuare – Hotărîrea Guvernului

nr.331/2012) este aplicabil speței, deoarece aceasta a fost adoptată cu scopul de a reglementa situațiile care nu au fost prevăzute în lege.

Susține că, la momentul împlinirii vârstei necesare obținerii dreptului la pensie pentru limita de vârstă, 28 noiembrie 2014, relațiile de muncă erau suspendate și nu era posibil încetarea de fapt al raportului de serviciu, și nici nu putea fi folosită ca temei legal pentru viitor de către angajator, considerându-se fapt consumat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen reieșind din faptul că decizia recurată datează cu 22 martie 2016 (f.d.131-140), iar cererea de recurs fiind depusă la data de 20 mai 2016 (f.d.142-152), prin urmare calea de atac a fost exercitată în termen.

Argumentele invocate în recurs precum că, recurentul urma a fi reîncadrat în funcție în ziua imediat următoare a expirării termenului de suspendare a raporturilor de serviciu, făcând referire la prevederile art. 55 alin. (2), art.42 alin.(5) din Legea nr.158/2008, susținând că, în lipsa unui temei specificat la art.27 din legea susmenționată și neindicarea în ordinul de angajare a perioadei determinate în care urma să activeze, se prezumă că a fost reîncadrat în serviciu pînă la atingerea vârstei de 65 de ani, nu pot fi reținute, deoarece art. 55 alin.(2) din Legea nr.158/2008 prevede că reîncadrarea funcționarului public în funcția publică înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobată suspendarea raporturilor de serviciu se face la cererea acestuia, depusă cu cel puțin 14 zile înainte de reîncadrare, iar dispozițiile art. 42 alin.(5) din legea menționată stipulează că, la împlinirea vârstei necesare obținerii dreptului la pensie pentru limită de vîrstă, funcționarul public poate fi numit, la decizia persoanei/organului care are competență legală de numire în funcție, pe perioade determinate, dar care cumulativ nu vor depăși 3 ani, în aceeași funcție publică, în funcție echivalentă sau în funcție de nivel inferior, primind pensia și salariul conform legislației. Numirea în funcție se face doar cu acordul funcționarului public, dacă acesta îndeplinește condițiile prevăzute la art.27, cu excepția alin.(1) lit.d).

Completul reține că, dispozițiile art. 55 alin.(2) din Legea nr.158/2008 impune un termen de cel puțin 14 zile funcționarului public suspendat din funcție pentru a depune cerere de reîncadrare în serviciul public, însă nu impune un interval de timp strict determinat persoanei/organului care are competență legală de numire în funcție.

La caz, cererea de reîncadrare în serviciu a fost recepționată la 16 iulie 2015 de către Inspectoratul Ecologic de Stat (f.d.19), ultimul după expirarea a cel puțin 14 zile de la momentul recepționării cererii de reîncadrare în funcție, a emis ordinul nr.127-p din 03 august 2015. Astfel, instanțele inferioare just au apreciat și interpretat normele respective la care face referire recurentul.

Sușinerile recurentului că, instanțele inferioare au interpretat eronat prevederile art.15 alin.(6) din Legea nr.48/2012 și art.9 alin.(1) și (2¹) din Legea nr.317/2003, reieșind din faptul că acestea se referă în general la persoanele care se vor încadra în funcție publică după punerea în vigoare a prezentei legi, dar nu vizează situația prezentului litigiului, căci raporturile de serviciu ale recurentului nu au fost încetate, dar suspendate, iar pct.11 subpct.4 din Hotărârea Guvernului nr.331/2012 este aplicabil speței, deoarece aceasta a fost adoptată cu scopul de a reglementa situațiile care nu au fost prevăzute în lege, Completul nu poate reține acestea, deoarece dispoziția art. 15 alin.(6) din Legea nr.48/2012 expres prevede că, pentru funcționarii publici care se vor reîncadra în funcție publică după punerea în vigoare a prezentei legi, treapta de salarizare se acordă la decizia conducătorului, ținînd cont de evaluarea anterioară a performanțelor profesionale individuale, dar nu mai înaltă de treapta IV, or suspendarea recurentului din funcție a avut loc sub imperiul legii vechi, instanța aplicînd elocvent

dispoziția legii citate.

Alegațiile recurentului precum că, la momentul împlinirii vârstei necesare obținerii dreptului la pensie pentru limita de vârstă, 28 noiembrie 2014, relațiile de muncă erau suspendate și nu era posibil încetarea de fapt al raportului de serviciu, și nici nu putea fi folosită ca temei legal pentru viitor de către angajator, considerându-se fapt consumat, nu pot fi reținute, or art. 42 alin.(5) din Legea nr.158/2008 prevede discreția decizională a angajatorului de numire în funcție a funcționarului public.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenții nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devoluează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tudor Malai și reprezentantul său, avocatul Valentin Găină, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Tudor Malai și reprezentantul său, avocatul Valentin Găină se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Sveatoslav Moldovan